

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 8Sžo/51/2015
Identifikačné číslo spisu: 4014200315
Dátum vydania rozhodnutia: 25.10.2016
Meno a priezvisko: JUDr. Jaroslava Fúrová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2016:4014200315.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcov: 1. Ing. Y. V., bytom K. B. XXX, X. N., 2. R. P., bytom M. XXX, X. N., proti žalovanému: Okresný úrad Nitra, so sídlom Štefánikova trieda 69, Nitra, o uloženie povinnosti doručiť žalobcom rozhodnutie Správy katastra Nitra (právneho predchodcu žalovaného), vydané v konaní sp. zn. Z 2059/07-138/07, o návrhu žalobcov na pribratie ďalšieho účastníka do konania, o odvolaní žalobcov proti uzneseniu Krajského súdu v Nitre č. k. 11S/40/2014-13 zo dňa 18. augusta 2014, jednohlasne, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Nitre č. k. 11S/40/2014-13 zo dňa 18. augusta 2014 p o t v r d z u j e .

Odôvodnenie

Napadnutým uznesením č. k. 11S/40/2014-13 zo dňa 18. augusta 2014 Krajský súd v Nitre nepripustil do konania vstup Slovenskej republiky zastúpenej Slovenským pozemkovým fondom, so sídlom Búdková 36, Bratislava na strane žalobcov v predmetnej veci.

Z odôvodnenia uznesenia vyplýva, že žalobcovia návrhom podaným na krajskom súde 07. apríla 2014 žiadali, aby do predmetného konania vstúpil podľa § 92 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“) ďalší účastník - Slovenská republika zastúpená Slovenským pozemkovým fondom, so sídlom Búdková 36, Bratislava. Svoj návrh odôvodnili tým, že Slovenská republika, zastúpená Slovenským pozemkovým fondom bola tiež účastníkom správneho konania vedeného na Správe katastra Nitra pod sp. zn. Z 2059/07-138/07.

Krajský súd uviedol, že postup súdu v konaní správneho súdnictva pri rozhodovaní o žalobách proti rozhodnutiam a postupom správnych orgánov je upravený v druhej hlave piatej časti Občianskeho súdneho poriadku. Poukázal na to, že účastníkmi konania sú zásadne žalobca a žalovaný tak, ako to upravuje i § 250 ods. 1 veta prvá OSP. Aktívne legitimovaná na podanie žaloby na preskúmanie rozhodnutia správneho orgánu je fyzická alebo právnická osoba, ktorá o sebe tvrdí, že ako účastník

správneho konania bola na svojich právach ukrátená rozhodnutím správneho orgánu a žiada, aby súd preskúmal zákonnosť tohto rozhodnutia. Z druhej vety § 250 ods. 1 OSP však vyplýva, že zákon okrem žalobcu a žalovaného správneho orgánu pripúšťa, ba priam prikazuje súdu „ex offio“ pribrať do konania pred súdom aj ďalšieho účastníka (nie vedľajšieho účastníka na strane žalobcu alebo žalovaného), ak sú splnené dve podmienky, a to, že fyzická alebo právnická osoba bola účastníkom správneho konania a že jej práva a právom chránené záujmy by mohli byť zrušením správneho rozhodnutia dotknuté.

Súd prvého stupňa ďalej uviedol, že z ustanovenia § 250 ods. 5 OSP vyplýva odkaz na ustanovenie § 92 ods. 2 OSP, čo je návrh na zmenu účastníka konania z dôvodu, ak nastala právna skutočnosť po začatí konania t.j. po podaní žaloby na súd. Z podaného návrhu nevyplýva tvrdenie žalobcov, že by nastala nejaká právna skutočnosť a malo by dôjsť k zmene účastníka konania na strane žalobcov na základe univerzálnej sukcesie (procesné nástupníctvo hmotnoprávných nástupcov podľa § 460 Občianskeho zákonníka v spojení s § 107 ods. 3 OSP, o čom súd nerozhoduje) alebo singulárnej sukcesie (prechod práva). Pribratie do konania inej osoby než je účastník podľa § 250 ods. 1 OSP v správnom súdnictve je výnimka. V záujme rýchleho a hospodárneho vybavenia veci je úlohou súdu v súlade so zákonom regulovať prístup osôb do konania tak, aby nedochádzalo k jeho predlžovaniu pri zachovaní ústavných práv fyzických a právnických osôb. Krajský súd zo spisového materiálu zistil, že v správnom konaní boli navrhovateľmi Ing. G. B. a manželka W. B., O. B.. Do LV č. XXX bol vykonaný zápis viacúčelovej stavby s č. 248 na p.č. 240/29 a na p.č. 1155/4 vo vlastníctve žiadateľov. Parcela č. 1155/4 bola v tom čase vo vlastníctve Slovenskej republiky v správe Lesy Slovenskej republiky.

Záverom krajský súd uviedol, že návrh žalobcov 1. a 2. na vstup Slovenskej republiky zastúpenej Slovenským pozemkovým fondom do konania na strane žalobcov nie je dôvodný, nakoľko Slovenský pozemkový fond nebol účastníkom správneho konania, vedeného na Správe katastra Nitra pod sp. zn. Z 2059/07-138/07 o zápise práva k nehnuteľnostiam. V tomto konaní bol na základe žiadosti žiadateľov Ing. G. B. a manželky W. B. do LV č. XXX vykonaný zápis viacúčelovej stavby s č. 248 na p.č. 240/29 a na p.č. 1155/4 vo vlastníctve žiadateľov.

Z uvedených dôvodov prvostupňový súd rozhodol spôsobom uvedeným vo výroku tohto rozhodnutia, keďže žalobcovia nijakým spôsobom nepreukázali svoj právny záujem na výsledku samotného konania v tejto veci (uložiť povinnosť žalovanému doručiť žalobcom „neexistujúce“ rozhodnutie správneho orgánu) a tiež ani právny záujem na podaní návrhu podľa § 92 ods. 1 OSP, a preto súd v konaní správneho súdnictva nepripustil vstup Slovenskej republiky zastúpenej Slovenským pozemkovým fondom, so sídlom Búdková 36, Bratislava na strane žalobcov.

Proti tomuto uzneseniu v zákonnej lehote podali odvolanie žalobcovia, ktorí žiadali, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Nitre č. k. 11S/40/2014-13 zo dňa 18. augusta 2014 zrušil a vec vrátil späť na nové konanie a rozhodnutie. Svoje odvolanie odôvodnili tým, že ich návrh nebol pridelený riadnym a zákonným spôsobom s elektronickými prostriedkami náhodným výberom. Poukázali na porušenie zásady nikoho nemožno odňať jeho zákonnému sudcovi, uvedenej v článku 46 ods. 1 v spojení s článkom 48 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky. Ďalej uviedli, že sudcovia senátu 11S, ktorí v prvostupňovom konaní vedenom pod sp. zn. 11S/40/2014 konali a rozhodovali nie sú zákonnými sudcami a nikdy im nebola vec pridelená náhodným výberom pomocou technických a programových prostriedkov schválených ministerstvom tak, aby bola vylúčená možnosť ovplyvňovania pridelenia vecí v tomto konaní, resp. postup krajského súdu je v rozpore s § 51 ods. 1 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o súdoch“) pri pridelení vecí do senátu 11S. Namietali, že napadnuté rozhodnutie je dosiahnuté trestným činom uvedeným v § 342 ods. 1 Trestného zákona, čo je dôvodom na zrušenie rozhodnutia, nakoľko bolo zmarené právo žalobcov na zákonného sudcu. Podľa názoru žalobcov predseda krajského súdu s verejnou listinou - rozvrhom práce Krajského súdu v Nitre platným dňa 03. apríla 2014 ovplyvňoval požiadavku náhodného výberu tým, že ustanovil pomer prideľovania vecí senátom 11S, 15S a 26S a tak v skutočnosti nedošlo k prideleniu vecí náhodným výberom bez ovplyvňovania pridelenia tejto veci v zmysle § 51 ods. 1 zákona o súdoch. Žalobcovia mali za to, že krajský súd nemôže určovať ako súdna moc, ktorému senátu a v akom pomere sa budú prideľovať veci, pričom súd môže určiť iba to, ktorým

senátom v agende S sa budú prideľovať veci náhodným výberom. Žalobcovia sa vzhľadom k vyššie uvedeným dôvodom domáhali podľa článku 2 ods. 3 Medzinárodného paktu o občianskych a politických právach nápravy a účinnej ochrany porušených práv na rovnosť pred súdom a zákonom garantovaných v článku 14 ods. 1 a článku 26 paktu a trvali na tom, aby v ich veci rozhodovali zákonní sudcovia.

Žalobcovia vo svojom odvolaní navrhli vypočutie svedkov, a to RNDr. U. X., CSc. - docentku Univerzity Konštantína Filozofa v Nitre, prof. Ing. L. R., CSc. - profesora Vysoké školy ekonomickej v Prahe a doc. RNDr. E. P., CSc. - docenta Univerzity Komenského v Bratislave. Navrhnutie tohto dôkazu odôvodnili tým, že títo svedkovia pred súdom ako odborníci - ktorí učia predmet štatistika - potvrdia, čo sa rozumie pod pojmom náhodný výber, resp. títo konkrétni svedkovia potvrdia, že tým, že Krajský súd v Nitre určil ku každému senátu (11S, 15S a 26S) iný pomer prideľovania vecí, nie je zachovaná požiadavka náhodného výberu pri prideľovaní vecí k týmto konkrétnym senátom, a nepochybne potvrdia definíciu náhodného výberu, ktorá znie takto: „Postupnosť nezávislých, rovnako rozdelených náhodných premenných X_1, X_2, \dots, X_n sa nazýva náhodný výber“. Táto definícia nepripúšťa, aby jedna náhodná premenná (v tomto prípade senát) mala väčšiu pravdepodobnostnú hodnotu a týmto títo konkrétni svedkovia nepochybne potvrdia, že v tomto konkrétnom prípade senátu 11S táto vec 11S/40/2014 nebola pridelená náhodným výberom bez ovplyvňovania.

Žalobcovia ako dôkaz označili aj rozvrh práce krajského súdu na rok 2014 v znení dodatku č. 4, platný dňa 03. apríla 2014, ktorým bol ustanovený pomer prideľovania vecí nasledovne: senátu 11S v rozsahu 20/25-ín vecí, senátu 15S v rozsahu 3/25-ín vecí, senátu 26S v rozsahu 2/25-ín vecí a tým nepochybne preukázali, že s týmito konkrétnymi pomermi prideľovania vecí Krajský súd v Nitre ovplyvnil pridelenie tejto veci 11S/40/2014 senátu 11S. Medzi ďalšie dôkazy uviedli potvrdenie Krajského súdu v Nitre o pridelení veci 11S/38/2014 senátu 11S vystavené o 10:09:13 zo dňa 03. apríla 2014, potvrdenie Krajského súdu v Nitre o pridelení veci 11S/39/2014 senátu 11S vystavené o 10:18:36 zo dňa 03. apríla 2014, potvrdenie Krajského súdu v Nitre o pridelení veci 11S/40/2014 senátu 11S vystavené o 10:24:57 zo dňa 03. apríla 2014, potvrdenie Krajského súdu v Nitre o pridelení veci 11S/41/2014 senátu 11S vystavené o 10:30:54 zo dňa 03. apríla 2014. Týmto štyrmi potvrdeniami - verejnými listinami preukazovali skutočnosť, že na Krajskom súde v Nitre pri pridelení týchto štyroch vecí 11S/38/2014, 11S/39/2014, 11S/40/2014, 11S/41/2014, ktoré boli všetky podané v jednom slede za sebou, pripadli všetky štyri veci senátu 11S, pričom k tejto situácii došlo iba z dôvodu, že na krajskom súde nebola zachovaná zákonná požiadavka náhodného výberu, pretože krajský súd ovplyvňoval pridelenie vecí určovaním horeuvedených pomerov pridelenia vecí. Ako ďalší dôkazný prostriedok navrhli žalobcovia ustanoviť v konaní odborného znalca podľa § 127 OSP, a to z dôvodu, aby posúdil, či na krajskom súde bolo ovplyvnené pridelenie veci sp. zn. 11S/40/2014 s programovými a technickými prostriedkami použitím pomerov prideľovania vecí senátom tak, aby sa vylúčila možnosť ovplyvňovania pridelenia vecí. Žalobcovia uviedli, že na základe výsledku znaleckého posudku sa nepochybne potvrdia ich tvrdenia uvedené v odvolaní.

Keďže odvolanie nesmeruje proti rozhodnutiu vo veci samej, súd nevyzýval žalovaného na vyjadrenie k odvolaniu (§ 209a ods. 1 OSP).

K podanému odvolaniu podala 04. marca 2015 písomné vyjadrenie riadiaca predsedníčka senátu 11S Krajského súdu v Nitre JUDr. Marta Molnárová, ktorá uviedla, že organizuje prácu v senáte 11S a prideľuje veci členom v senáte podľa Rozvrhu práce pre Krajský súd v Nitre (ďalej len „RP pre KS v Nitre“) tak, ako to bolo aj v roku 2014. Veci pod sp. zn. 11S/39/2014, 11S/40/2014 a 11S/41/2014 podľa platného RP pre KS v Nitre na rok 2014 do 18. augusta 2014 pridelená sebe ako riadiacej predsedníčke senátu a členke senátu 11S. Uviedla, že senát 11S je trojčlenný, vybavuje veci podľa náhodného výberu z viacerých registrov občianskoprávneho registra a správneho registra, avšak nie každý člen tohto senátu má pridelené veci z každého registra podľa rozvrhu práce. Členovia senátu nie sú pri každom vybavovaní vecí tí istí (pre nedostatok sudcov na správnom úseku), avšak veci sa prejednávajú a rozhodujú s tým istým senátom v čase, keď náhodným výberom bola vec pridelená do príslušného senátu.

Vo vyjadrení poukázala aj na skutočnosť, že pokiaľ ide o uvedených žalobcov, títo podávajú neustále opakované neúplné podania (žaloby?), v ktorých tvrdia, že boli poškodení na svojich právach rozhodnutím označeného správneho orgánu alebo tvrdia, že im nebolo doručené rozhodnutie správneho orgánu a navyše, svoje podania (žaloby?) dopĺňajú rôznymi návrhmi na rozšírenie okruhu účastníkov konania pred súdom bez bližšieho zdôvodnenia z akého dôvodu nahrádzajú prejav vôle označeného účastníka konania, s ktorým sa má konať, avšak súd musí vždy rozhodovať o takýchto podaniach procesným rozhodnutím (uznesením), čo neúmerne zaťažuje sudcov (senát), ako i administratívu a v konečnom dôsledku ich návrhy majú negatívny vplyv i na rýchlosť konania na súde. V apríli 2014 uvedení žalobcovia podali obdobné takmer totožné žaloby proti Okresnému úradu Nitra (5 návrhov) s rovnakým obsahom dôvodov podania a vo všetkých žalobách žiadali pribrať do konania, resp. umožniť vstup do konania (katastrálneho konania) fyzickej osoby alebo právnickej osoby. Ani v jednej veci nebolo možné vybaviť ich návrh kladne. V dvoch prípadoch (sp. zn. 11S/38/2014, 11S/62/2014) odvolanie nepodali, následne nezaplatili predpísaný súdny poplatok a nedoložili do spisu splnomocnenie pre zvoleného advokáta v zmysle § 250a OSP. Obe konania boli zastavené a veci sú právoplatne skončené. Žalobcovia sú uzrozumení o výsledku ich podaní na súd, ale opakovane podávajú nové návrhy alebo sa odvolávajú voči už vyriešeným prípadom v označených veciach podľa ich nejasných návrhov, ako to bolo i vo veciach tamojšieho súdu predložených odvolaciemu súdu (sp. zn. 11S/39/2014, 11S/40/2014 a 11S/41/2014). Tieto tri veci pridelené senátu 11S náhodným výberom v zmysle RP KS v Nitre ako riadiaca predsedníčka senátu prideliť sebe (v roku 2014 veci v registri 11S vybavovali iba dve členky senátu) a o návrhu žalobcov ako zákonná sudkyňa a riadiaca predsedníčka senátu v zmysle platného RP KS v Nitre ku dňu 18. augusta 2014 rozhodla procesnými uzneseniami v každej jednotlivej veci, voči ktorým označení žalobcovia podali odvolanie. Uvedení žalobcovia takýmto a obdobnými žalobami zahlcovali tamojší súd už v minulosti, lebo v roku 2011 podali asi 60 nejasných, neúplných podaní (žalôb?), podmienkou ktorých v súdnom konaní je právne zastúpenie advokátom a k dnešnému dňu nie sú tieto otázky, vady konania právoplatne doriešené, keďže sa obrátili na Centrum právnej pomoci a rozhodnutia nie sú právoplatne skončené.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP) preskúmal napadnuté uznesenie krajského súdu z dôvodov a v rozsahu uvedenom v odvolaní žalobcov (§ 212 ods. 1 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP) postupom bez nariadenia pojednávania podľa § 250ja ods. 2 veta prvá OSP a dospel k záveru, že tomuto odvolaniu nie je možné priznať úspech.

Podľa článku 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, každý sa môže domáhať zákonom ustanoveným postupom svojho práva na nezávislom a nestrannom súde a v prípadoch ustanovených zákonom na inom orgáne Slovenskej republiky.

Podľa článku 48 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, nikoho nemožno odňať jeho zákonnému sudcovi. Príslušnosť súdu ustanoví zákon.

Podľa článku 38 ods. 1 zákona č. 23/1991, ktorým sa uvádza Listina základných práv a slobôd ako ústavný zákon (ďalej len „Listina“), nikoho nemožno odňať jeho zákonnému sudcovi. Príslušnosť súdu aj sudcu ustanoví zákon.

Podľa čl. 6 ods. 1 prvej vety Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „Dohovor“), každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom zriadeným zákonom, ktorý rozhodne o jeho občianskych právach alebo záväzkoch alebo o oprávnenosti akéhokoľvek trestného obvinenia proti nemu.

Podľa § 18 ods. 1 zákona o súdoch, senát krajského súdu sa skladá z troch sudcov, z ktorých jeden je predsedom senátu. Predseda senátu riadi a organizuje činnosť senátu.

Podľa § 50 ods. 1 zákona o súdoch, na účely tohto zákona sa rozvrhom práce rozumie akt riadenia predsedu súdu, ktorým sa riadi organizácia práce súdu pri zabezpečovaní výkonu súdnictva na príslušný

kalendárny rok.

Podľa § 50 ods. 2 zákona o súdoch, rozvrh práce obsahuje

- a) určenie senátov, samosudcov, súdnych úradníkov a notárov poverených vybavovaním jednotlivých druhov vecí, ktoré došli na súd,
- b) zloženie senátov s uvedením predsedu senátu a ďalších sudcov; v rozvrhu práce sa tiež uvedie, ktorý z viacerých predsedov senátov určených do toho istého senátu riadi a organizuje činnosť senátu,
- c) určenie spôsobu zastupovania senátov, sudcov, samosudcov, predsedov senátov a súdnych úradníkov tak, aby bolo možné zabezpečiť v súlade s osobitnými zákonmi konanie a rozhodovanie v prejednávanej veci v prípade vylúčenia sudcu alebo súdneho úradníka a v prípade náhlej prekážky brániacej sudcovi alebo súdnemu úradníkovi vykonať jednotlivé úkony,
- d) spôsob a podmienky vykonania zmien v rozvrhu práce v prípade dlhodobej neprítomnosti sudcu a ak sa zmení personálne obsadenie súdu,
- e) spôsob a podmienky vykonania zmien v rozvrhu práce z dôvodu výrazných rozdielov v pracovnom zaťažení sudcov a poverených zamestnancov súdu, ktoré vznikli z objektívnych dôvodov v priebehu kalendárneho roka,
- f) spôsob pridelovania vecí samosudcom a senátom v prípade nemožnosti využitia technických prostriedkov a programových prostriedkov spôsobenej v dôsledku ich poruchy znemožňujúcej prístup k dátam potrebným na pridelovanie vecí v trvaní najmenej dvoch pracovných dní,
- g) rozvrh služieb určujúci samosudcov alebo senáty a spôsob ich zastupovania v prípade, ak ide o nemožnosť pridelovania vecí náhodným výberom, ak ide o rozhodovanie o ustanovení obhajcu, o príkaze na zatknutie, o väzbe, o príkaze na domovú prehliadku, o príkaze na odpočúvanie a záznam telekomunikačných činností, o príkaze na vyhotovovanie obrazových, zvukových alebo iných záznamov, o príkaze na vyšetrovanie duševného stavu, o súhlase na použitie informačno-technických prostriedkov podľa osobitného zákona a o predbežnom opatrení podľa osobitného predpisu,
- h) ustanovenie maximálneho rozdielu v počte pridelených vecí podľa § 51 medzi senátmi, samosudcami a súdnymi úradníkmi,
- i) zaradenia sudcov do jednotlivých grémií a kolégií,
- j) spôsob poverovania notárov úkonmi v konaní o dedičstve a ich zastupovanie (ďalej len „notársky rozvrh“),
- k) zaradenie súdnych úradníkov a ďalších zamestnancov súdu, ktorí plnia úlohy pri výkone súdnictva, do jednotlivých súdnych oddelení,
- l) ďalšie náležitosti, ak tak ustanoví osobitný zákon.

Podľa § 51 ods. 1, veta prvá zákona o súdoch, ak tento zákon neustanovuje inak, veci určené podľa predmetu konania sa v súlade s rozvrhom práce pridelujú jednotlivým senátom alebo samosudcom náhodným výberom pomocou technických prostriedkov a programových prostriedkov schválených ministerstvom tak, aby bola vylúčená možnosť ovplyvňovania pridelenia vecí.

Podľa § 51 ods. 2 zákona o súdoch, podmienka náhodného výberu podľa odseku 1 je splnená vtedy, ak sa má vec prideliť jednému z aspoň dvoch senátov, samosudcov alebo súdnych úradníkov.

Podľa § 246c ods. 1 veta prvá OSP pre riešenie otázok, ktoré nie sú priamo upravené v tejto časti, sa použijú primerane ustanovenia prvej, tretej a štvrtej časti tohto zákona. Opravný prostriedok je prípustný, len ak je to ustanovené v tejto časti. Proti rozhodnutiu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky opravný prostriedok nie je prípustný.

Najvyšší súd Slovenskej republiky z predloženého spisového materiálu zistil, že žalobcovia sa žalobou doručenu krajskému súdu dňa 03. apríla 2014 domáhali uloženia povinnosti žalovanému doručiť im do vlastných rúk rozhodnutie bývalej Správy katastra Nitra vydané v správnom konaní sp. zn. Z 2059/07-138/07, ako účastníkom konania odvolávajúci sa na ustanovenie § 24 ods. 1 a § 51 ods. 1 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok), nakoľko bez doručenia rozhodnutia nemohli využiť riadne opravné prostriedky proti tomuto rozhodnutiu. Žalobcovia sa domáhali doručenia uvedeného rozhodnutia, nakoľko sa s nimi nekonalo ako s účastníkmi konania, hoci sa s nimi ako s účastníkmi

konať malo.

Z podkladov spisu je zrejmé, že elektronickou podateľňou Krajského súdu v Nitre bola predmetná vec zapísaná do registra 11S, v ktorom je vedená pod sp. zn. 11S/40/2014.

V zmysle Rozvrhu práce pre Krajský súd v Nitre na rok 2014 v znení dodatku č. 9 do senátu 11S boli zaradené sudkyne JUDr. Marta Molnárová ako riadiaci predseda, JUDr. Viola Takáčová, PhD. a JUDr. Darina Várgová (časť D - Tabuľková časť rozvrhu práce, str. 39). V roku 2014 veci v registri vybavovali iba dve členky senátu, pričom vybavenie predmetnej právnej veci si prideliť na vybavenie riadiaca predsedníčka JUDr. Marta Molnárová. Ako ďalej vyplýva z uvedeného rozvrhu práce a jeho dodatku, rozhodovanie o veciach, ktoré sa zapisujú do súdnych registrov SO, NcS a S sa v senáte 11S vykoná v rozsahu 20/25-ín. Na základe týchto skutočností je nutné konštatovať, že napadnutá žaloba bola riadne a zákonne pridelená senátu 11S náhodným výberom prostredníctvom programových a technických prostriedkov, pričom vec mohla napadnúť aj do senátov č. 15S alebo 26S, čím bola splnená podmienka pridelenia vecí aspoň jednému z dvoch senátov v zmysle § 51 ods. 2 zákona o súdoch. Na pridelenie vecí, návrhov, žiadostí a iných písomných podaní náhodným výberom do senátov sú stanovené pomery v Rozvrhu práce a vyplývajú z tabuľky, k tomuto rozvrhu práce priloženej. Uvedený pomer zapisovania pridelenia vecí pre senát 11S bol určený v rozsahu 20/25-ín s prihliadnutím na rovnomerné zaťaženie jednotlivých senátov vybavujúcich správnu agendu. Ako vyplýva aj z vyjadrenia riadiacej predsedníčky senátu 11S JUDr. Marty Molnárovej, na správnom úseku je nedostatok sudcov a sudcovia sú zaradení a rozhodujú aj v občianskoprávných veciach, pričom nie každý člen má pridelené veci z každého registra podľa rozvrhu práce. Inými slovami, členovia senátu nie sú pri každom vybavovaní vecí tí istí, avšak veci sa prejednávajú a rozhodujú v tom zložení senátu, aké bolo v čase, keď náhodným výberom bola vec do príslušného senátu pridelená.

Krajský súd uznesením č. k. 11S/40/2014-13 zo dňa 18. augusta 2014 rozhodol o nepripustení Slovenskej republiky, zastúpenej Slovenským pozemkovým fondom, do konania na strane žalobcov. V odvolaní proti uvedenému uzneseniu žalobcovia ako jediný dôvod odvolania uviedli, že ovplyvňovanie pridelenia vecí náhodným výberom predstavuje porušenie ústavného práva na zákonného sudcu garantovaného v článku 48 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, ako aj porušenie práva na spravodlivé súdne konanie podľa článku 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a článku 6 ods. 1 Dohovoru. Dôvodom porušenia tohto práva podľa žalobcov je, že určenie pomeru pridelenia vecí do jednotlivých senátov ovplyvňuje náhodný výber, ktorý sa uskutočňuje pri zapisovaní vecí do registra prostredníctvom programových a technických prostriedkov schválených ministerstvom spravodlivosti tak, aby tým bola vylúčená možnosť ovplyvňovania pridelenia vecí, v tomto prípade vo vzťahu k veci 11S/40/2014.

Zásada zákonného sudcu predstavuje v právnom štáte jednu zo základných garancií nezávislého a nestranného rozhodovania súdu a sudcu. Táto zásada je ústavnou zárukou pre každého účastníka konania, že v jeho veci bude rozhodovať súd a sudcovia, ktorí sú na to povolani podľa vopred známych pravidiel, ktoré sú obsahom rozvrhov práce upravujúcich pridelenie súdnych prípadov jednotlivým sudcom tak, aby bola zachovaná zásada pevného pridelenia súdnej agendy a aby bol vylúčený (pre rôzne dôvody a rozličné účely) výber súdov a sudcov „ad hoc“ (m. m. I. ÚS 239/04, IV. ÚS 257/07). Rozhodovanie vecí zákonným sudcom (aj súdom) je tak základným predpokladom na naplnenie podmienok spravodlivého procesu (IV. ÚS 345/09). Pojem zákonného sudcu je definovaný viacerými na seba nadväzujúcimi kritériami, ktoré súčasne tvoria navzájom prepojené garancie reálneho obsahu tohto základného práva.

Prvoradým účelom základného práva na zákonného sudcu vyplývajúceho z čl. 48 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky je zabrániť tomu, aby súd, ktorý má konkrétnu vec prerokovať a rozhodnúť, bol obsadený spôsobom, ktorý by sa dal označiť za svojvoľný alebo prinajmenšom za účelový. Toto základné právo je konkretizované v procesných kódexoch a pre posudzovaný prípad v Občianskom súdnom poriadku a v predpisoch upravujúcich organizáciu súdnictva a postavenie sudcov.

K týmto kritériám treba priradiť v prvom rade vecnú, funkčnú a miestnu príslušnosť súdov. Potom nasleduje obsadenie súdu, ktoré je v procesných poriadkoch a v zákone o súdoch vymedzené od samosudcu až po rozmanité rozhodovacie útvary (senáty) zložené z troch a viacerých sudcov. Na to nadväzuje zásada pridelenia vecí jednotlivým sudcom alebo senátom v súlade s pravidlami obsiahnutými v rozvrhu práce a spôsobom, ktorý určuje zákon (IV. ÚS 116/2011).

Zo stabilnej judikatúry ústavného súdu je zrejmé, že za zákonného sudcu treba považovať sudcu, ktorý spĺňa zákonom určené predpoklady na výkon sudcovskej funkcie, bol natrvalo alebo dočasne pridelený na výkon funkcie k určitému súdu, jeho funkcia nezanikla a bol určený na prejednanie konkrétnej veci v súlade s rozvrhom práce súdu (III. ÚS 116/06).

Najvyšší súd Slovenskej republiky konštatuje, že súčasťou základného práva na zákonného sudcu je i zásada pridelenia súdnej agendy a určenie zloženia senátov na základe pravidiel obsiahnutých v rozvrhu práce súdov. Medzi požiadavky, ktoré vyplývajú pre rozvrh práce z čl. 38 ods. 1 Listiny, patria ďalej predvídateľnosť a transparentnosť obsadenia súdu, vrátane zastupovania, vo vzťahu k účastníkom konania. Základné právo na zákonného sudcu (t.j. príslušnosť súdu a sudcu), nie je vyčerpané len zákonným vymedzením vecnej, funkčnej a miestnej príslušnosti súdu ani zákonným vymedzením obsadenia súdu.... Existujú situácie (choroba, dovolenka, pracovná cesta a pod.), kedy senát nebude môcť rozhodovať v pôvodne určenom zložení. V inom než určenom zložení však môže príslušný senát, stanovený rozvrhom práce, rozhodovať iba vtedy, ak je absencia rozvrhom práce súdu určených sudcov dôvodná. V takom prípade sa zastúpenie sudcov, rovnako ako zloženie senátov, musí riadiť vopred stanovenými pravidlami určenými rozvrhom práce (bližšie pozri nález Ústavného súdu Českej republiky, sp. zn. II. ÚS 3213/10, zverejnené pod číslom 105/2011 USn.). Z uvedeného vyplýva, že aj v prípade nedostatku sudcov správneho úseku a pre zabezpečenie rovnomerného zaťaženia sudcov je možné stanoviť aj pomer pridelenia vecí, ak je vopred stanovený rozvrhom práce. Podmienkou je, aby všetky pravidlá pre pridelenie vecí boli určené vopred a v takom prípade nemôže dôjsť k porušeniu práva na zákonného sudcu.

Odvolací súd zároveň poukazuje na rozhodnutie Ústavného súdu Českej republiky sp. zn. IV. ÚS 1302/10, zverejnené pod č. 77/2011 USn., z ktorého vo vzťahu k obsahu práva na zákonného sudcu, ktoré pozostáva z predvídateľnosti a transparentnosti obsadenia súdu vyplýva: „Tyto maximy nebrání využití výpočetní techniky při rozdělování soudní agendy, jakož i využití matematických metod, jež představují základ algoritmu přidělování věcí. Zároveň však z nich, jako jejich důsledek, vyplývá nezbytnost výslovného označení takovýchto metod, resp. nezbytnost popisu algoritmu, jež je východiskem programů pro výpočetní techniku a jejího využití při přidělování věcí. V opačném případě nelze považovat rozvrh práce soudu za souladný se zásadami předvídatelnosti a transparentnosti přidělování soudní agendy, a tudíž přidělení věci za porušení těchto podmínek nutno považovat za porušení ústavního práva na zákonného soudce dle čl. 38 odst. 1 Listiny základních práv a svobod.“

Z oboch rozhodnutí Ústavného súdu Českej republiky vyplýva záver, že pridelenie vecí určením vopred stanoveného pomeru pridelenia vecí v rozvrhu práce nie je porušením práva na zákonného sudcu určeného v článku 48 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, resp. článkom 38 ods. 1 Listiny a korešponduje so zásadou pridelenia vecí jednotlivým sudcom alebo senátom v súlade s pravidlami rozvrhu práce a spôsobom, ktorý určuje zákon. Na podporu tohto záveru cituje najvyšší súd aj rozhodnutie Najvyššieho súdu Českej republiky sp. zn. 28Cdo/747/2010, [C 8442] v zmysle ktorého: „Garance práva na spravedlivý proces se vztahuje i na dodržování pravidel pro určení zákonného soudce ve smyslu čl. 38 ods. 1 Listiny základních práv a svobod, a to prostřednictvím pravidel zakotvených v příslušném rozvrhu práce.“

Návrhy žalobcov na vykonanie dôkazov výsluchom navrhnutých svedkov, či nariadením znaleckého dokazovania považoval odvolací súd za bezpredmetné. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti, ako aj citované zákonné ustanovenia a judikatúru súdov, Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnuté uznesenie krajského súdu podľa 250ja ods. 3 veta druhá OSP a § 219 ods. 1 OSP potvrdil, pretože krajský súd vo veci rozhodol po vecnej i právnej stránke správne, pričom jeho postupom nedošlo k

odňatiu práva žalobcov na zákonného sudcu, ani k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Odvolací súd v odvolacom konaní postupoval podľa ustanovení Občianskeho súdneho poriadku, ktorý bol zrušený zákonom č. 160/2015 Z. z., Civilný sporový poriadok (§ 473), ktorý nadobudol účinnosť 01. júla 2016.

Dňom 01. júla 2016 nadobudol účinnosť zákon č. 162/2015 Z. z., Správny súdny poriadok, ktorý v § 491 ods. 1 ustanovil, že ak nie je ďalej ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti.

Podľa § 492 ods. 2 Správneho súdneho poriadku odvolacie konania podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona sa dokončia podľa doterajších predpisov.

V súlade s vyššie uvedenými prechodnými ustanoveniami odvolací súd v predmetnej veci postupoval podľa doterajšieho predpisu, Občianskeho súdneho poriadku.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v pomere hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 veta tretia zák. č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 01. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.